

SIATKA ANALITYCZNA DOTYCZĄCA INFRASTRUKTURY NR 1 – OGÓLNA SIATKA ANALITYCZNA

Zastrzeżenie dotyczące odpowiedzialności: Niniejsze dokumenty analityczne mają przede wszystkim zastosowanie do projektów współfinansowanych ze środków funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności. Ich treść odzwierciedla obecne zasady i praktykę decyzyjną i nie przesądza o możliwym dalszym rozwoju praktyki stosowania prawa i stosowania przepisów z zakresu zamówień publicznych. W każdym przypadku służby DG COMP są do Państwa dyspozycji, aby udzielić dalszych wskazówek co do konieczności formalnej procedury zgłoszenia, również w ramach procedury wstępnego zgłoszenia¹.

Niniejsza siatka analityczna dostarcza wskazówek w celu ustalenia, czy publiczne finansowanie infrastruktury stanowi pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE, a jeżeli tak, to czy podlega ono obowiązkowi zgłoszenia zgodnie z art. 108 ust. 3 TFUE.

Niniejsza siatka analityczna została uzupełniona szczegółowymi siatkami analitycznymi z dodatkowymi informacjami dotyczącymi infrastruktury związanej z niektórymi sektorami (porty lotnicze, dostęp szerokopasmowy, kultura, porty, badania, rozwój i innowacje oraz woda).

Uwagi ogólne

Przyszłe wykorzystanie infrastruktury (dla działalności gospodarczej lub też działalności innej niż gospodarcza) określa, czy finansowanie wchodzi w zakres przepisów pomocy państwa.

W zależności od charakteru projektu, potencjalnymi beneficjentami² mogłyby być wszystkie przedsiębiorstwa, które posiadają, użytkują lub zarządzają całością lub częścią infrastruktury wspieranej poprzez finansowanie z funduszy.

Status prawny beneficjenta pomocy (osobowość prawna lub jej brak, podlegający prawu prywatnemu lub publicznemu; część administracji; przedsiębiorstwo skarbu państwa lub jednostka nienastawiona na zysk) nie jest istotny z punktu widzenia oceny pomocy państwa. Nawet jeżeli stanowi on część administracji lub jest instytucją prawa publicznego o charakterze niezarobkowym lub ponoszącą straty, mogą pojawić się kwestie dotyczące pomocy państwa.

Państwo członkowskie musi dokonać oceny nie tylko „dużych projektów” określonych w ramach przepisów dotyczących funduszy strukturalnych³, lecz wszystkich projektów.

Istnienie pomocy państwa

¹ Zawiadomienie Komisji w sprawie Kodeksu najlepszych praktyk dotyczących przebiegu postępowania w zakresie kontroli pomocy państwa, Dz. U. C 136 z 16.6.2009, s. 13-20

² W art. 2 ust. 4 rozporządzenia WE 1083/2006 określono, że termin beneficjent przyjmuje różne znaczenia w ramach funduszy strukturalnych (Beneficjent: podmiot gospodarczy, podmiot lub przedsiębiorstwo, publiczne lub prywatne, odpowiedzialne za inicjowanie lub inicjujące i realizujące operacje) oraz w zakresie przepisów dotyczących pomocy państwa (Beneficjent: przedsiębiorstwa publiczne lub prywatne, realizujące indywidualny projekt i otrzymujące pomoc publiczną).

³ Zob. art. 39 rozporządzenia (WE) 1083/2006: „szeregu robót, działań lub usług, której celem samym w sobie jest ukończenie niepodzielnego zadania o sprecyzowanym charakterze gospodarczym lub technicznym, która posiada jasno określone cele i której całkowity koszt przekracza kwotę 50 mln EUR”.

1. Czy którykolwiek z potencjalnych beneficjentów prowadzi działalność gospodarczą? Jeśli nie, pomoc państwa nie występuje. Przez działalność gospodarczą rozumie się oferowanie towarów i usług na danym rynku.

Komisja uznała w decyzjach w obszarze kultury, że usługi w zakresie kultury stanowią działalność gospodarczą w przypadku, gdy istnieją podmioty prywatne oferujące te same lub zamienne towary i usługi. Jeśli dla danego rodzaju działalności istnieje rynek, nawet ograniczony, działalność ta zorganizowana jest na zasadach rynkowych i uznaje się ją za działalność gospodarczą⁴. Również pomimo decyzji organu w sprawie zamknięcia danego rynku dla konkurencji, działalność gospodarcza może istnieć, jeśli inne podmioty gospodarcze byłyby gotowe i zdolne do świadczenia usług na tym rynku.

W szczególności należy zauważyć, że decyzja władz przypisująca świadczenie pewnych usług jednej spółce i uniemożliwiająca osobom trzecim ich świadczenie (np. ze względu na intencję świadczenia usługi wewnętrznej) nie wyklucza istnienia działalności gospodarczej.

Jeżeli beneficjent pomocy prowadzi działalność o charakterze innym niż gospodarczy równocześnie z działalnością gospodarczą, ryzyko subsydiowania krzyżowego powinno być wykluczone poprzez prowadzenie odrębnych rachunków („rozdział funkcjonalny”) zgodnie z zasadami dyrektywy w sprawie przejrzystości⁵.

2. Czy inwestor postępujący zgodnie z regułami rynkowymi udostępniłby fundusze dla projektu na tych samych warunkach? Jeśli tak, pomoc państwa nie występuje.

Można to wykazać poprzez znaczący udział w projekcie prywatnych współinwestorów na warunkach (takich jak ogólne ryzyko i zwrot), które są równoważne z warunkami inwestora publicznego (na zasadzie równorzędności). Solidny plan operacyjny *ex ante* wykazujący zwrot z inwestycji byłby również dobrą wskazówką. Należy jednak zauważyć, że towarzysząca lub wcześniejsza pomoc państwa służąca temu samemu celowi unieważnia stwierdzenie, że podobny środek mógłby także zostać podjęty przez prywatnego inwestora.

3. Wsparcie, aby zostać objęte zakresem art. 107 TFUE, musi zakłócać, lub zagrażać zakłóceniem, wymiany handlowej między państwami członkowskimi. **Wpływ na wymianę handlową** ma zwykle miejsce wówczas, gdy pomoc państwa wzmacnia pozycję jednego przedsiębiorstwa w stosunku do innych przedsiębiorstw konkurujących w ramach handlu wewnątrz UE. Nie istnieje próg lub granica procentowa, poniżej której wymianę handlową między państwami członkowskim można uznać za niezakłóconą. Stosunkowo niewielka kwota pomocy lub stosunkowo mały rozmiar przedsiębiorstwa-beneficjenta nie oznacza *a priori*, że nie miał miejsca wpływ na wymianę handlową między państwami członkowskimi. Z drugiej strony, Komisja w kilku przypadkach stwierdziła, w kontekście stosowania przepisów dotyczących pomocy państwa, że

⁴ N 464/09 – Węgry - pomoc państwa dla organizacji związanych ze sztukami widowiskowymi, pkt 14 i N 293/2008 „Pomoc w dziedzinie kultury dla wielofunkcyjnych społecznych ośrodków kultury, muzeów, bibliotek publicznych i ośrodków uzupełniającego kształcenia wyższego”, pkt 18.

⁵ Dyrektywa Komisji 2006/111/WE z dnia 16 listopada 2006 r. w sprawie przejrzystości stosunków finansowych między państwami członkowskimi a przedsiębiorstwami publicznymi, a także w sprawie przejrzystości finansowej wewnątrz określonych przedsiębiorstw. Dz.U. L 318 z 17.11.2006, s. 17-25.

działania miały czysto lokalny charakter i nie miały wpływu na wymianę handlową między państwami członkowskimi⁶.

4. *Pomoc de minimis*: Wsparcie udzielane w ramach rozporządzenia dotyczącego pomocy *de minimis* nie jest uznawane za pomoc państwa, jeżeli nie przekracza ono 200 000 EUR przyznawanych przez okres trzech lat dla jednego przedsiębiorstwa⁷.

5. Zakłócenie konkurencji

Po wykazaniu faktu istnienia działalności gospodarczej i udzielenia korzyści⁸ należy ocenić, czy środek może zakłócić konkurencję. Jeżeli przedsiębiorstwo korzysta z monopolu prawnego i jest ograniczone przez system regulacyjny odnoszący się do tej działalności, a ponadto rynek nie jest zliberalizowany, tj. nie jest otwarty dla konkurencji ze względu na przepisy unijne i krajowe lub *de facto* na skutek rozwoju sytuacji rynkowej, nie istnieje ryzyko zakłócenia konkurencji⁹. Z kolei jeżeli beneficjent świadczy usługi na jakimkolwiek rynku¹⁰, finansowanie ze środków publicznych (współfinansowanie UE i krajowe) inwestycji tego beneficjenta może wymagać analizy na mocy art. 107 ust. 1 TFUE.

Usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym

6. Jeżeli projekt lub jego realizacja stanowi 1) część usługi powierzanej jako usługa świadczona w ogólnym interesie gospodarczym (UOIG) i 2) parametry rekompensaty zostały wyraźnie zdefiniowane z wyprzedzeniem; 3) rekompensata ograniczona jest do kosztów netto świadczenia usługi publicznej oraz rozsądnego zysku; oraz 4) UOIG została udzielona w drodze procedury zamówień publicznych gwarantującej świadczenie usługi za cenę najkorzystniejszą dla danej społeczności lub rekompensata nie przekracza wynagrodzenia, które wymagane byłoby przez przeciętne przedsiębiorstwo prawidłowo zarządzane, to pomoc państwa nie występuje w zakresie danego projektu¹¹. Należy zauważyć, że przepisy w zakresie UOIG przewidują także opcję pomocy zgodnej z przepisami¹² lub pomocy *de minimis*¹³.

Zwolnienie z obowiązku uprzedniego zgłoszenia, lecz zastosowanie mogą mieć inne wymogi

⁶ Np. baseny przeznaczone do użytku głównie przez społeczności lokalne, lokalne szpitale obsługujące wyłącznie populację lokalną; lokalne muzea potencjalnie mało atrakcyjne dla zwiedzających z innych państw, lokalne wydarzenia kulturalne, których potencjalna publiczność jest ograniczona do zasięgu lokalnego. Praktyczne przykłady ujęto w siatce analitycznej dotyczącej infrastruktury w zakresie kultury.

⁷ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1998/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu do pomocy *de minimis* (Dz.U. L 379 z 28.12.2006). Szczegółowe przepisy obejmujące różne pułapy stosowane są w dziedzinie rolnictwa lub rybołówstwa lub w przypadku usługi świadczonej w ogólnym interesie gospodarczym.

⁸ Zob. pkt 1 powyżej.

⁹ Zob. decyzja Komisji N 356/2002 Network Rail.

¹⁰ Tj. w przypadku gdy podaż, nawet wyłącznie od jednego dostawcy pokrywa popyt.

¹¹ Zob. orzeczenie Trybunału z dnia 24 lipca 2003 r. w sprawie Altmark Trans GmbH, sprawa C 280/2000

¹² Nie podlegającej notyfikacji (zob. pkt 7b poniżej) lub podlegającej obowiązkowi zgłoszenia według zasad ramowych UOIG Komisji.

¹³ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 360/2012 z dnia 25.4.2012 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* przyznawanej przedsiębiorstwom wykonującym usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym. Dz.U. L 114/8 z 26.4.2012.

7. W przypadkach gdy finansowanie publiczne infrastruktury wydaje się być objęte przepisami dotyczącymi pomocy państwa należy ustalić, czy projekt podlega obowiązkowi zgłoszenia, o którym mowa w art. 108 ust. 3 TFUE. Powyższe stwierdzenie nie dotyczy przypadków, w których spełniony został jeden z poniższych warunków:

- a. środek jest zwolniony z obowiązku zgłoszenia, ponieważ spełnia warunki ogólnego rozporządzenia w sprawie wyłączeń blokowych (GBER), które definiuje zarówno aspekty proceduralne (np. przedłożenie arkusza informacji zbiorczej lub zestawienia dotyczącego przejrzystości), jak i zasady zgodności z przepisami¹⁴;
- b. projekt lub jego realizacja stanowią część usługi powierzonej jako usługa świadczona w ogólnym interesie gospodarczym na mocy decyzji Komisji w sprawie usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym 2012/21/UE¹⁵, która przede wszystkim wymaga wyraźnego aktu powierzenia i gwarancji, że kwota rekompensaty nie wykracza poza koszty netto wykonywania usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym, przy uwzględnieniu rozsądnego zysku;
- c. środek zwolniony jest z obowiązku zgłoszenia na podstawie rozporządzenia 1370/2007¹⁶, które ustanawia zasady mające zastosowanie do rekompensat z tytułu obowiązku świadczenia usług publicznych w sektorze lądowego pasażerskiego transportu publicznego;
- d. pomoc może zostać przyznana w ramach istniejącego programu pomocy państwa i na warunkach ustanowionych w poszczególnych, istniejących programach pomocy. Wykaz decyzji Komisji w sprawie pomocy państwa dostępny jest na następującej stronie internetowej:

http://ec.europa.eu/competition/elojade/isef/index.cfm?clear=1&policy_area_id=3

Należy przypomnieć, że dla większości projektów infrastrukturalnych zastosowanie znajduje dyrektywa w sprawie oceny skutków wywieranych na środowisko¹⁷, niezależnie od finansowania podlegającego zasadom dotyczącym pomocy państwa.

Konieczność zgłoszenia w celu uzyskania zatwierdzenia pomocy państwa

¹⁴ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 800/2008 z dnia 6 sierpnia 2008 r. uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne ze wspólnym rynkiem w zastosowaniu art. 87 i 88 Traktatu (ogólne rozporządzenie w sprawie wyłączeń blokowych), Dz.U. L 214 z 9.8.2008. Przegląd problematyki zamieszczono w Vademecum prawa wspólnotowego w dziedzinie pomocy państwa:

http://ec.europa.eu/competition/state_aid/studies_reports/vademecum_on_rules_09_2008_pl.pdf

¹⁵ Obowiązują szczególne warunki, np. powierzenie i okres powierzenia oraz rekompensata nie przekraczająca rocznej kwoty w wysokości 15 mln EUR lub określonej liczby pasażerów w transporcie lotniczym i morskim. Wstępna pomoc na inwestycje w zakresie niezbędnej infrastruktury może być wyrażona za pomocą średnich obliczanych jako (roczne) rekompensaty za okres obowiązywania aktu powierzenia usługi świadczonej w ogólnym interesie gospodarczym: zazwyczaj 10 lat, chyba że dłuższy okres uzasadniony jest poprzez amortyzację inwestycji.

¹⁶ Rozporządzenie (WE) nr 1370/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. dotyczące usług publicznych w zakresie kolejowego i drogowego transportu pasażerskiego oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 1191/69 i (EWG) nr 1167/70, Dz.U. L 315 z 3.12.2007, s.1.

¹⁷ Dyrektywa 2011/92/UE w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko.

8. Jeżeli środek stanowi pomoc państwa oraz nie spełnia warunków przedstawionych w pkt 7 powyżej, wymagane jest zatwierdzenie pomocy państwa, po zgłoszeniu do Komisji. W swojej ocenie zgodności pomocy, Komisja sprawdza, czy pomoc służy realizacji celu leżącego we wspólnym interesie, czy pomoc jest konieczna oraz czy nie wpływa na wymianę handlową w zakresie sprzecznym ze wspólnym interesem. Ocena jest przeprowadzana zgodnie z odpowiednimi, szczególnymi zasadami dotyczącymi zgodności pomocy państwa (jeżeli istnieją¹⁸), lub w przypadku braku konkretnych zasad zgodności, bezpośrednio na podstawie art. 93, 106 lub 107 TFUE.

¹⁸ Zestawienie obowiązujących zasad pomocy państwa dostępne jest na stronie internetowej:
http://ec.europa.eu/competition/state_aid/legislation/legislation.html

SIATKA ANALITYCZNA DOTYCZĄCA INFRASTRUKTURY NR 7 – USŁUGI WODNE

Zastrzeżenie dotyczące odpowiedzialności: Niniejsze dokumenty analityczne mają przede wszystkim zastosowanie do projektów współfinansowanych ze środków funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności. Ich treść odzwierciedla obecne zasady i praktykę decyzyjną i nie przesądza o możliwym dalszym rozwoju praktyki stosowania prawa i stosowania przepisów z zakresu zamówień publicznych. W każdym przypadku służby DG COMP są do Państwa dyspozycji, aby udzielić dalszych wskazówek co do konieczności formalnej procedury zgłoszenia, również w ramach procedury wstępnego zgłoszenia¹.

Zasady ogólne

1. Infrastruktura bezpośrednio niezbędna dla dostawców usług wodnych może być uznawana za niedającą się wyodrębnić od usług świadczonych na rynku niższego szczebla: na przykład modernizacja i rozbudowa sieci rurociągów, kanalizacji i oczyszczalni ścieków połączonych z gospodarstwami domowymi i przedsiębiorstwami w całości zaliczają się do świadczenia usług o charakterze gospodarczym na rzecz użytkowników końcowych. Świadczenie usług wodnych (np. woda pitna/ścieki) w zamian za określoną opłatę stanowi działalność gospodarczą i w konsekwencji finansowanie infrastruktury, która jest niezbędna do dostarczania usług na rynku może stanowić pomoc państwa.
2. Istnienie pomocy państwa
3. W przypadku usług wodnych następujące podstawy wykluczenia pomocy państwa wydają się szczególnie istotne:
 - a. Brak potencjalnego wpływu na konkurencję i wymianę handlową – Czy rynek jest zamknięty dla konkurencji (np. wyłączne prawa), a beneficjent nie może aktywnie działać na innych rynkach geograficznych lub rynkach usług/produktów?

W każdym przypadku, gdy istnieje rynek otwarty na konkurencję na podstawie przepisów prawa unijnego, ustawodawstwa krajowego lub de facto przez zmiany na rynku, finansowanie publiczne może wpływać na konkurencję. W związku z tym istnieje duże prawdopodobieństwo, że zasady dotyczące pomocy państwa znajdą zastosowanie.

Pomoc państwa jest wykluczona, jeśli realizacja projektu odbywa się na rynkach zamkniętych dla konkurencji². Ocena uzależniona jest od krajowych/regionalnych/lokalnych zasad dotyczących danego państwa członkowskiego. Brak potencjalnego wpływu na konkurencję i wymianę handlową może wystąpić w przypadku, jeśli beneficjent posiada wyłączne prawo na lokalnym rynku wody, nie działa i nie może działać na innych rynkach usług (np. odpadów, energii) lub

¹ Zawiadomienie Komisji w sprawie Kodeksu najlepszych praktyk dotyczących przebiegu postępowania w zakresie kontroli pomocy państwa, Dz. U. C 136 z 16.6.2009, s. 13-20

² W sprawie N 588/2006 NL- środek pomocowy vitamiin Gelderland (decyzja z dnia 4.4.2007 r.) Komisja uznała, że środki pomocowe przynoszące korzyści tylko przedsiębiorstwom dostarczającym wodę pitną (będącym własnością władz lokalnych) na rynku holenderskim, który nie jest otwarty dla konkurencji, nie mogą wpływać na konkurencję i wymianę handlową między państwami członkowskimi. Jednak środki dostępne dla innych beneficjentów lub dotyczące wód przemysłowych, które stanowiły rynek otwarty na konkurencję, uznane zostały za posiadające taki potencjał.

obszarach geograficznych otwartych na konkurencję³. Jeżeli odbiorca prowadzi działalność na innych rynkach, finansowanie infrastruktury, która wchodzi w zakres zastrzeżonego obszaru może stanowić pomoc państwa. Prowadzenie oddzielnej księgowości może umożliwić weryfikację ewentualnego subsydiowania krzyżowego pomiędzy poszczególnymi rynkami.

- b. Brak działalności gospodarczej: Czy planowana infrastruktura i działalność beneficjenta występują poza jakimkolwiek rynkiem świadczenia usług, np. powyżej rynków, na których usługi wodne świadczone są za opłatą?

Finansowanie infrastruktury będącej własnością i zarządzanej przez beneficjentów, którzy nie są aktywni na żadnym rynku nie stanowi pomocy państwa, ponieważ beneficjenci nie są przedsiębiorstwami prowadzącymi działalność gospodarczą. Może to dotyczyć infrastruktury, która jest odległa od rynku, na którym świadczone są usługi wodne, co obejmuje baseny hydrologiczne obsługujące różne obszary lokalne. Obecna praktyka decyzyjna wykazuje, że taka infrastruktura, jako część kompetencji władz publicznych (np. zakłady odsalania wody, zapobieganie ryzyku powodzi) należy zazwyczaj do ogólnej infrastruktury o charakterze innym niż gospodarczy, leżącej w kompetencji władz publicznych państwa członkowskiego. Finansowanie tego rodzaju infrastruktury może nie podlegać przepisom o pomocy państwa, ponieważ podmioty zarządzające infrastrukturą nie kwalifikują się jako przedsiębiorstwa i użytkowanie infrastruktury nie stanowi działalności gospodarczej.

- c. Brak korzyści gospodarczej – UOIG – czy zarządzanie infrastrukturą powierzone jest usługodawcy jako UOIG?

Jeżeli taka sytuacja ma miejsce i rekompensata ograniczona jest do kosztów netto świadczenia usługi publicznej oraz rozsądnego zysku i usługa świadczona w ogólnym interesie gospodarczym została powierzona w drodze procedury zamówień publicznych lub rekompensata nie przekracza wynagrodzenia, które wymagane byłoby przez przeciętne przedsiębiorstwo prawidłowo zarządzane, to usługodawcy nie przyznano pomocy państwa.

- d. Brak korzyści gospodarczej – Test prywatnego inwestora: W przypadku, gdy beneficjent prowadzi działalność gospodarczą i istnieje rynek otwarty na konkurencję, czy inwestycja jest opłacalna na warunkach rynkowych?

Jeżeli inwestor prywatny również dostarczyłby koniecznych środków finansowych na rzecz projektu na tych samych warunkach i zasadach, to pomoc państwa nie występuje w ramach danego projektu. Należy to wykazać poprzez 1) zaistnienie znacznej współinwestycji podmiotów gospodarczych z władzami publicznymi lub 2) solidny plan operacyjny (zatwierdzony przez ekspertów zewnętrznych), wykazujący, że inwestycje dostarczą odpowiednią stopę zwrotu dla inwestorów – zgodną z przewidywaną stopą zwrotu dla prywatnych podmiotów gospodarczych przy podobnych projektach.

³ W sprawie N 443/2003, BE- obieg „szarej wody” (decyzja z 2.6.2004 r.) Komisja przeanalizowała pomoc inwestycyjną dla międzygminnych oczyszczalni ścieków i sieci dystrybucji mających na celu zapewnienie „szarej wody” (czyli oczyszczonych ścieków). Nawet jeżeli rynki lokalne nie podlegały konkurencji, organy, o których mowa, można było uznać za „przedsiębiorstwa” które mogły, przynajmniej teoretycznie, prowadzić działalność w innych państwach członkowskich. Zaplanowane dotacje uznano za (zgodną z przepisami) pomoc państwa.

Zwolnienie z obowiązku zgłoszenia, lecz zastosowanie mogą mieć inne wymogi

W dwóch innych przypadkach ewentualna pomoc państwa może być automatycznie traktowana jako zgodna z zasadami UE i zwolniona z obowiązku powiadomienia:

- a. ogólne rozporządzenie w sprawie wyłączeń blokowych (GBER) ma zastosowanie do pomocy na inwestycje w zakresie infrastruktury wodnej umożliwiające ochronę środowiska w przypadku braku lub w przypadku przekroczenia norm UE⁴. W tym przypadku intensywność pomocy wynosi 35% wartości kosztów kwalifikowalnych oraz inne dodatkowe wymogi znajdują zastosowanie.
- b. świadczenie „powszechnych” usług wodnych, zarówno dla gospodarstw domowych, jak i przedsiębiorstw może zostać powierzone jako usługa świadczona w ogólnym interesie gospodarczym. Jeżeli wysokość rekompensaty za usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym nie przekracza 15 mln EUR rocznie (średnia w całym okresie obowiązywania aktu powierzenia⁵) to jest ona objęta nową decyzją Komisji w sprawie usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym, w przypadku gdy spełnione są wszystkie pozostałe wymogi.

⁴ GBER, art. 18, z dopuszczalną intensywnością pomocy do wysokości 35% kosztów kwalifikowalnych. Wymagania UE w odniesieniu do państw członkowskich w zakresie gospodarki wodnej nie odnoszących się do indywidualnych przedsiębiorstw nie uważa się za standardy UE.

⁵ Wstępna pomoc na inwestycje w zakresie niezbędnej infrastruktury może być wyrażona za pomocą średnich obliczanych jako (roczne) rekompensaty za okres obowiązywania aktu powierzenia jako rekompensaty za usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym: zwykle przez 10 lat, chyba że jest to uzasadnione amortyzacją inwestycji (infrastruktura wodna może być amortyzowana przez okres dłuższy niż 10 lat).

